

РЕШЕНИЕ

№ 7573

гр. София, 15.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 10.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Калина Пецова

Георги Терзиев

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9081** по описа за **2021** година докладвано от съдия Калина Пецова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] (с предходно наименование [фирма]), представлявано от изпълнителния директор И. Д., срещу решение от 05.08.2021 г., постановено по НАХД № 7382 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 104-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-313/28.04.2021 г., издадено от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора, на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, пр. първо от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2000 лева, за извършено нарушение на чл. 100б, ал. 8, изр. първо, пр. първо, хипотеза втора ЗППЦК във вр. § 45, т. 1 от ПЗР на ЗМДВИП.

С касационната жалба се иска отмяна на решението като незаконосъобразно и неправилно. Релевираните основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Посочва се, че неправилно в решението на първоинстанционния съд не са

обсъдени възраженията и доводите на обжалващия. Липсват изложени мотиви от съда досежно тези възражения, като в резултат на това не става ясно защо съдът възприема тезата на наказващия орган. Допълва се, че неправилно действието на дружеството е квалифицирано като нарушение на две разпоредби, когато разпоредбата предвижда едно задължение, което следва да бъде изпълнено при кумулативно предвидени условия. Навеждат се и доводи, че процесното нарушение от категорията на маловажните и че дори и липсата на вредоносен резултат само по себе си да не обуславя наличието на маловажност, това не освобождава АНО, респ. съдът, да изследва вредоносния резултат в светлината на цялата фактическа обстановка при съставяне на АУАН, респ. при съдебната му проверка, ведно с издаденото НП. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде отменено изцяло наказателното постановление, а в условията на евентуалност – да бъде приложена разпоредбата на чл. 28 ЗАНН.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, редовно уведомен, се представлява от юрк Г. с редовно пълномощно, който оспорва жалбата, депозира писмени бележки и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска Градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София - град, седми касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 от АПК от надлежна страна и се явява допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

С решение от 05.08.2021 г., постановено по НАХД № 7382 по описа за 2021 г. на СРС, Наказателно отделение, 104-ти състав, е потвърдено НП № Р-10-313/28.04.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Надзор на инвестиционната дейност“, с което на касатора [фирма] (с предходно наименование [фирма]), на основание чл. 221, ал. 8, т. 2, пр. първо ЗППЦК е наложено административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 2000 лева, за извършено нарушение на чл. 100б, ал. 8, изр. първо, пр. първо, хипотеза втора ЗППЦК във вр. § 45, т. 1 от ПЗР на ЗМДВИП. За да постанови решението си, въззивният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля С. З.-М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление. Въз основа на тях е обосновал правния извод (само чрез посочване на текстове на разпоредби от закона), че по безспорен начин се налага изводът, че от обективна страна жалбоподателят е нарушил чл. 100б, ал. 8, изр. първо, пр. първо, хипотеза втора ЗППЦК във вр. § 45, т. 1 от ПЗР на ЗМДВИП.

Обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила - отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК във вр. с чл. 63 от ЗАНН.

При осъществения контрол, настоящата инстанция намира, че СРС не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не е обсъдил направените от жалбоподателя възражения, не е изложил доказателствени правни изводи относно релевантните за повдигнатите от административнонаказателното обвинение обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и приложението на закона. Правните мотиви са изключително лаконични (само чрез цифровото посочване на определени разпоредби), което по същество се равнява на липса на мотиви. Не става ясно защо СРС е приел за безспорен факта на извършване

на нарушението по чл. 100б, ал. 8, изр. първо, пр. първо, хипотеза втора ЗППЦК във вр. § 45, т. 1 от ПЗР на ЗМДВИП. Липсата на мотивирани правни изводи, подкрепени с доказателства, в обжалвания съдебен акт пречатства касационната проверка по приложението на закона.

Разпоредбата на член 220 АПК установява забрана за касационната инстанция да извършва фактически установявания. Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. Пропуснато е да се изследват въпросите за елементите от фактическия състав на всяко едно от нарушенията, които да докажат правилността в констатациите на административния орган и осъществяването с това на съставите на очертаните от него административни нарушения. С оглед на посоченото по-горе настоящата съдебна инстанция счита, че СРС е ограничил, в противоречие с чл. 314, ал. 1 НПК, обхвата на въззивния контрол и съответно е постановил решение, което не притежава съдържанието по чл. 339, ал. 1 и ал. 2 НПК. Служебното обсъждане на горните нарушения е дължимо поради въведената с чл. 63, ал. 1 ЗАНН двуинстанционност на съдебния контрол за законосъобразност на наказателните постановления и липсата на предмет на касационната проверка при отсъствието на произнасяне от въззивния съд. При липса на правни изводи по отношение на съществени за спора въпроси, поставени под формата на възражения, в обжалвания съдебен акт се пречатства касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение на СРС, НО, 104-ти състав е неправилно и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде отменено. Предвид факта, че първоинстанционният съд не е изложил мотивирани правни изводи относно релевантните за нарушенията, предмет на административнонаказателното производство, обстоятелства, включени в предмета на доказване по делото, то на основание чл. 222, ал. 2 от АПК делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на Софийски Районен Съд, който да проведе съдебно следствие по начин, който осигурява обективно, пълно и всестранно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване.

Воден от гореизложеното, Административен съд София - град, VII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 05.08.2021 г., постановено по НАХД № 7382 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104-ти състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :

